

uophørlig Trusel, en uudslukkelig Vredesild. Et Par Gange kiggede han dog lidt i en eller anden af de Bøger, der om Sommeren havde været ham til saa megen Glæde og Beroligelse; men han følte under Læsningen den samme Skuffelse, der havde grebet ham allerede i Kirken under Pastor Blombergs Julepræken. Hans Tanker fandt ikke længer nogen Hvile i disse kønne og fine, men saa almindelige Betragtninger over Liv og Død og Synd og Naade. Han var i sin religiøse Erkendelse vokset ud over det barnlige Udviklings-trin, da man tilfredsstilles ved et Billedsprog, der bevæger Følelsen uden at opbygge Forstanden. Hans Aand vilde næres, hans Tro styrkes; men her bødes der ham Blomster for Brød. Han havde nu ogsaa besluttet at unde sine Tanker en midlertidig Hvile. Han var træt af den frugtesløse Søgen. Han vilde for en Tid stænge Porten til det uvejsomme Hinsidige og samle Sindet om det store Tærningekast, der skulde bestemme over hans Liv og Lykke her i Endelighedens Verden.

Han havde tidligere ikke kunnet tænke sig at fri til Inger, før han havde sin Eksamen overstaaet og havde faaet en Stilling eller dog Udsigt til en nogenlunde betrygget Fremtid. Men der var i disse Dage, hvor han utaalmodig og skinsyg ventede hendes Komme fra Time til Time, vaagnet noget af hans gamle Vovemod i ham; og han var nu fast bestemt paa at opnaa en Af-